

Non expecto tandem dum defluat annus, et ille caput suum
 dormierit, vel indomitum fortasse Falconum despumaverit
 quisquis est hominum perfidissimus, qui poenas meas tradidit
 libi neglexit. Nimirum si aliquando ad se redierit, jam
 duplicitis molestis periculum adi. At vero nimirum benignus
 de humanitate tua et sentire hactenus, et sperare jussus sumus
 quam ut his impotenti esse vereamus, apud quem toties
 impunis fulsis. Ad sem quod attritet, et omisso illius
 argumentum, si forte (quod auguro) nunquam illa te
 visura sit. Satyram desipseram. Open ridiculam inquit
 a falso calamo. At Satyram tamen: et quidem ut partim
 a convivio Nuptiali, partim a lectio Juvenalis Horatio
 et sonum recente incolueram, arguento non adeo
 a veritate remoto, quam fortasse apud saeculum invito.
 Tanti non est ut verborum phaleris adornem, breviter
 scito Thesin fuisse et. Copia finit Amorem. Magistri
 Amorum et multo ante quam unquam ille aut in meum
 aut in maxum venerat (ansim gloriati habuisses
 me hactenus immunem ac virginem a talium studio
 juventutem) foetum animum hoc dogmate gestasse ac
 tandem obstetricante experientia, et veterorum aliquot
 assensu in luminis oras produxisse. Sed alio, quod et in prioribus
 meis meminisse memini, magis aliquanto Satyra
 scribenda purgine, quam veritatis a serenda scopo. Sicut
 illi, qui tentandi visibus ad propositam metam curvum
 non quo illum attingunt, sed quo curvant. Quia praefatione
 veniam ab aquitate tua Misogamo meo praestrio
 si forte nimis ex animi tui scientia locutus fuero, dum
 conditionem improbabilem videtis cui te possem cum
 bono Deo feliciter adduci. Quam uam sane, qui tuus es
 candor, etiam si serio hic Satyrum agam, non subtimesco
 quidem ne successas, quod alios mihi placeant, cune forte tr
 nigris oblectere. Pretus est illud et verum. Quot Romias
 tot sententiae, et meo iudicio summum naturas decisi,
 Diversitas, sed non sum ubi philosophicus me deceat. Redeo
 ad absentem meum, quem ita censuraz tuas subiectio, ut et
 humanitati commendatam cupiam, imponis vero indicare
 te nobis, quid hoc in genere prostitisse videamus, prout in
 aliis, quos aliquando tecum communicavimus. Nisi
 opium defuisse exscribendis istis, habuisses alterum exemplum
 in locum amissi. Nunc Itinerarium nostrum, cui Satyram
 subjunxi, totum ad te mitto. Si ergo bonas horas male
 potenderas

pendendas habes, poteris et hinc deambulationi paulisper in
sistere, et si tanti est, expendere quibus curis estatem
istam impenderimus. Fallor, nisi aliqua ~~occurredit~~ passim
occurrent quae te capiant, et rerum exotiarum salivam
moveant. Sic audacter apud te anguosa ex iudicio summo
rum virorum Republica nostra, apud quos opellum
illud nostrum in præstio hand vulgaris fuisse, modeste glorijs
Te moneo, ne quid hic terri aut politi requiras, sed credere
captivi ista mihi, ne dicam justiam, quoties nimium
a turba subducere ne posui, in Codicem redactas esse.
sed fidem si spectas, tali ut qui summam hic personam
Iustini Nob^r! Dominus Hessemius in suam, onus
et recipere dignatus sit. Vale vix Magne, et si prolixita
tem istam incusas, prolixam in te voluntatem, et
nimis propensum animum affectum ex cusa, quo confabu
lari tecum coepisse me vix scribam, cum jam desinendum
esset. Iterum vale atque iterum Athenei nostri
prosditum ac tecus, et nos amas. Haga Comiti
8° D^r: Octob: 1620.

T. D: Amantissimi.

C: Huguenius.

Libellum istum ubi petlegoris, rago,
quam primum remittas, via^r. quantum
potest securiori, qua ut opinor nautarum
est. Si Parentem meum nosti, et illum
boni Geni affectum, quo et liberis, et eorum
qualia cumque persequitus facile ignoscas.
sollicitudini nostræ cœta has tricas.

D: Hessemio.

4

(36)

Fallor amplissime Domine, nisi ante recessum in Italiam
de Epitaphio Mausoleo Delpheasi, inscribendo tecum vel
coram vel litteris agi. Nondum adeò hæc molestia perfucta
sum, quia et reducens excepereant reliquias. Illustrissi
mus Princeps, quo jubente ac disidente, prius illud
conamus oadendo, poliendo, interpolando, et tandem
perfundimus, ut supremum placet meruisse videatur
totius denique rei cultam Parenti meo discedens mandavit
atq; ultimum exemplar Potentissimis Ordinibus Generalibus
exhibere fuisse. His Hollandia delegati negotium suo examine
dignum, præter alias provincias censuerat, ut quorum præcipue
cura atque impensis hoc fabrica constaret. Cum itaque eorum
promovendo iudicii causâ concurredissent, iudicavere tardem ad
Curatores et Senatum Academicum omnem causam devolutam
esse. De Curatoribus autem aliud hunc ex D: Honrado d'Hei,
qui